

Egy-egy „hamuba sült pogácsa” keresztény életutatokra

Szív-mosolyod őrizd, tartsad.
Szeretemben élj, **Bianka**.

Kőris – Legyező csak pár perc.
Itt is otthonod van, **Eszter**.

Gulácsi meg Orbán Willi...
Hited többlet; éld meg, **Kitti**.

Soha nem láttunk még sírva...
Tele vagy étellel, **Míra**.

Korcsolyádban kilométer...
Hited is eleven, **Péter**.

Ki Istennel él, nem árva.
E tudatban élj, **Boglárka**.

Vasárnapot nem ír Kréta.
Szívvel jöjj templomba, **Gréta**.

Nagyi s Dédi mindent megad.
Hálás legyen szíved, **Lea**.

Leszel-é pap, avagy kántor?
Adunk helyet; gyere, **Nándor**.

Csapatunkban biztos kapus:
Teológus lehetsz, **Raul**.

Keresd magad a szövegben!

A Disney-film hőse, **Bambi Ankarába** menekült a vadászok elől.
Míg a szíved do**bo**g, **Isten** legyen legfőbb támaszod.

Főiskola, alapszak: hat **szemeszter**. A hit iskolája: tanulás élethosszig.

A felügyelő, **Mai**gret tanácsai segítettek a betörő lefülelésében.

Az apostolok egészen Rómáig hajóztak; **itt is** hirdették az evangéliumot.

Sötétbarnán, **dí**deregve barlangjában ül egy medve. Mit kilókból télen **lead**, fölszedi, ha jön a tavasz.

Íratható **szám**, **ír**atható betű vagy akár logaritmus is; lényeg, hogy megfejtsék a gyerekek a rejtvényt.

Fidesz? DK? Tisza? **LMP? Terem**tsünk békésebb politikát, közéletet, szeretetteljesebb társadalmat!

Apa délutánra **ult**ipartit szervezett.

Kedves Elsőáldozók!

Az Apostolok Cselekedeteiben azt olvassuk, hogy az első keresztények „egy szív, egy lélek voltak” Krisztusban. „Állhatatosan kitarítottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban.”

Immár az eucharisztikus közösség tagjaiként köszöntelek benneteket. Imádkozom azért, hogy a Krisztussal való találkozás öröme betöltsen a szíveteket, s e mai ünnep életek meghatározó eseménye legyen. Ne feledjétek: az elsőáldozás nem cél, hanem az elmélyült keresztény élet kezdete.

Isten hozott titeket! Járjuk együtt az evangélium szűk, küzdelmes, de gyönyörűsége útját! Mától kezdve legyen még inkább otthonotok a kertvárosi templom, ahol vasárnapról vasárnapra közös lelki élményünk lehet, hogy „Uram, jó nekünk itt lenni!”

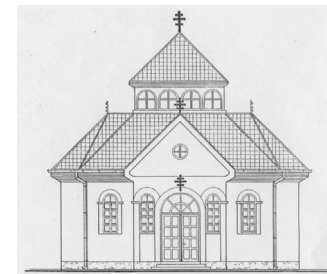
Testvéri köszöntéssel Krisztusban:

Vaszkun István

a Kertvárosi Görögkatolikus Egyházközség világi elnöke

A KERTVÁROSI
GÖRÖGKATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2024. június – Elsőáldozók Különszáma

ELSŐÁLDOZÓINK 2024-BEN

Bernáth Bianka; Fodor Nándor; Gajdos Gréta; István Míra; Kujbus Raul;
Lazarevics Lea; Lipcsei Kitti; Simkó Eszter; Varga Boglárka; Veres Péter.

Bianka, Bogi, Eszter, Gréta, Kitti, Lea, Míra, Nándi, Peti, Raul!

Öröm volt Veletek együtt készülni elsőáldozások ünnepére. Hálát adok a jó Istennek értelmes és értékes gyermekeiért. Köszönöm Szüleiteknek, hogy hitben és szeretetben nevelnek Benneteket; boldog vagyok, hogy családjaitok életének részese lehettek.

Tudom: a jó Isten szeretete megérintett titeket. Őrizzétek szívetekben ezt az érintést, bontsátok egyéni színeitekre az ő gazdagságát; legyetek egész életekben vidám és felszabadult tanúi a Krisztusban kapott új élet örömeinek.

Köszönettel, szeretettel:

lacietya

A BARÁTSÁG IKONJA

Az ikonon két személy látható: Krisztus és Szent Ménász, aki egy egyiptomi kolostor előljárója volt. Krisztus bal kezében az evangéliumkönyvet tartja, jobb kezét barátsága és bizalma jeleként a mellette álló vállára teszi. Az pedig bal kezében egy kisebb tekercset fog, jobb kezével áldást ad. Az ikont „Barátság ikon” néven is emlegetik, mert

olyan kifejező ez a baráti, ölelő gesztus.

Egyházközséged ajándékként – az imakönyv mellé – fogadd szeretettel Krisztus barátságának személyes, neked szóló ikonját. Az elsőáldozási bögréden látható képen Ménász helyett Téged ölel át az Úr. Valahányszor kortyolsz a bögrédből, töltsön el a hit öröme s az evangélium békessége, amely egyedül képes oltani lelkünk szomját.

AZ ELSŐÁLDOZÁSI LITURGIA PRÉDIKÁCIÓJA

Kedves Bianka, Bogi, Eszter, Gréta, Kitti, Lea, Míra, Nándi, Peti, Raul!

Első szentáldozásokat napjának liturgiájában az első hang változó részeit imádkozzuk. A tropárban arról énekeltünk, hogy miután az Úr Jézust levették a keresztről és eltemették, követ hengerítettek a sír bejárata elé, és a követ lepecsételték. Így őrizték Krisztus Urunk sírját. De hiába! Ez a kő harmadnap már nincs a helyén. Az elhengerített kő az üres sír, a húsvét, a feltámadás jele. Ez a kő újra meg újra arra emlékeztet bennünket, gyermekeket és felnőtteket, fiatalokat és időseket, hogy mindig van remény; hogy bármily nehéz, bármily kálváriás olykor az élet (erről néhányótoknak már gyermekként is súlyos tapasztalata van), Isten ereje túlmutat a nagypéntekeken. Az elhengerített kő a feltámadás reményét, a húsvét bizonyosságát jelzi számunkra.

Tízen vagytok, tíz kövecskét hoztam nektek. Egyrészt hogy az elhengerített kőre emlékeztessen és a húsvét örömét mélyítse el bennetek. Másrészt ez is lepecsételt kő, de a pecsét rajta nem más, mint a nevetek. A Szentírásban azt olvassuk: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak; enyém vagy.” Másutt pedig: „A győztesnek fehér követ adok. A kövön új név van, amelyet senki más nem ért, csak aki megkapja.” Ez még az a nevetek, amelyet értünk, ismerünk. De az elhengerített kőhöz kapcsoltnak legyen isteni pecsét, legyen a jó Isten személyes szeretetének és a vele való imádságos, intim kapcsolatoknak apró kis jele az éjjeliszekrényetekre vagy akár a tolltartótokban; kísérje ünnepeiteket és hét-köznapjaitokat, simuljon egy életre a tenyereitekbe, a szívetekbe.

A kőről – bibliai összefüggésben gondolkodva – nyilván eszünkbe jut a két kőtábla, különösen így, hogy épp tízen ültök itt előttem. A két kőtábla a tízparanccsal a boldog élet útját jelzi. Nem béklyót jelent, nem kényszerzubbonyt, nem tilalomfa-gyűjteményt. Sokkal inkább az Istennel való szövetségben fogant törvényeket adja elénk, azokat a szabályokat, amelyeket követve az ember, az emberiség boldog lehet. A két kőtáblát, a tízparancsot ma sokan darabokra törve félredobják, azt mondják, ósdi, régi, nem elég mai, nem elég modern. Valójában az evangélium fényében még teljesebbé válik e törvények, parancsok isteni háttere, amely az emberiség megmaradásának záloga. A kis kövecskétek erre is emlékeztessen benneteket, íródjék szívetekbe a kőtáblák tízparancsolata, s ennek folyományaként a szeretet kettős-egy főparancsa.

Péter! A te neved – Petrosz – követ, kősziklát jelent, és az Egyház sziklaalapjára utal. Az Egyházra is gondoljatok, valahányszor e kis kövecskére néztek. Éppen Péter apostol írja, hogy „élő kövekként” mi magunk építjük az Egyházat, a lelki templomot. Hiszen az Egyház nem a

templomot jelenti csupán vagy a parókiát, nem a kövekből emelt épületet. Az Egyház a Krisztusban élő, a hitben élő emberek közössége. Belőlünk, mint élő kövekből épül fel Isten szeretetének, Krisztus evangéliumának élő temploma. Hogy ez az Egyház nem tökéletes? Persze, hogy nem. Ha megnézik, ezek a kis kövecskék önmagukban sem hibátlanok. Egyik szebb, mint a másik, de egy-egy apró göb, elszíneződés, egy-egy sérülés mindegyiken van. A színe, a formája, az erezete sajátos, egyéni szépséget ad mindegyiknek (és ez jó, hiszen a Krisztus-követésünk is tükrözi az egyéniségünket, nem katonai egyenruhában menetelünk a keresztény élet ösvényén), de egyik kövecske sem tökéletes. Ha engedjük, Isten kegyelme épp annyit csiszol rajtunk életünk során, hogy a tőlünk telhető legtökéletesebben illeszkedjünk a lelki templomba, az építményen túlmutató épületbe, az Egyházba.

Assisiben, Szent Ferenc városában látható az a templomocska, amelyet Ferenc a szegényeivel saját kezével épített, egymásra rakva a köveket, s közben építve társaival s társaiból a lelki templomot. Ma az a különleges érdekessége ennek a kápolnányi templomnak, hogy egy nagy bazilika közepén található. Egy kis templom a nagy templomban. Porciunkula – részecske, ez a neve. Ajándékként éltem meg, amikor itt járhattam, mert arra ébredtem rá, hogy a saját kövecskénket kell csiszolni s csiszoltatni, a saját kicsi közösségünket kell helyben tisztességgel építeni, és így leszünk „porciunkulaként”, részecskeként, kicsiny, de egyedi elemeként része az egyháznak, a nagy lelki épületnek – úgy, hogy mindeközben ebben a kicsiny egységben is a teljesség, az isteni jelenlét lakozik.

Kedves Gyerekek! Ábrahámot egyszer meglátogatták Isten küldöttei, és elmondták neki: gonoszsága, züllöttsége miatt az Úr elpusztítja Szodoma és Gomorra városát. És akkor Ábrahám alkudozni kezd: Ha lenne abban a városban ötven igaz, ugye, az Úr nem pusztítja el a várost? Aztán tovább gondolkodik: hátha nincs csak negyven... vagy harminc... vagy húsz... És elhangzik az ígélet: „Ha van tíz igaz, az Úr nem pusztítja el a várost.” Tízen vagytok. Ha van tíz igaz, van jövő. Ti tízen, jelképesen így együtt, e teli templom, mi legyünk a tíz igaz. Nem úgy, hogy különbnek vélnénk magunkat bárki másnál, de úgy, hogy hitünkkel, odaadó törekvésünkkel, isten- és emberszeretetünkkel, békére vágyó és békét szolgáló tetteinkkel Istennek tetsző módon élünk. Ehhez kérjünk erőt, kegyelmet, a Szent Eucharishtiában pedig valós táplálékot.

Tíz elsőáldozónk! Legyetek tíz igaz ember. Épüljetekek élő kövekként Egyházzá. Nevetekkel pecsételt kövecskétek bújjon meg személyes titkotokként lelki kis-zsebetekben. Kőtáblás-tízparancsolatos életetek hordozza az elhengerített kő üzenetét, Istenünk győztes örömhírét. Amen.

